

Fólkið her stuðlar væl okkum smáu

»Vit kunnu ikki siga annað, enn at fólkið her hevur dugað væl at stuðla smærru handlunum, eftir at teir stórru eru komnir,« sigur Páll Rasmussen í Jopo

Hóast allir handlarnir á Runavíkarleiðini gjøgnum árin hava merkt tað, at teir stórru eru komnir, lata teir ikki illa at. Heldur ikki, hóast onkur áður hevur verið noyddur at lata aftur.

Páll Rasmussen, leiðari í Jopo í Runavík, sigur fyri Tíðindablaðnum Sosialinum, at hann nú væntar, at mesta árinuð hevur verið.

»Sjálvandi merkja vit altíð eitt sindur til tað, men

givið er, at tað langt frá bert eru handlarnir her á plássinum, ið gera tað. Tað rakar so sanniliga eisini handlar aðrastaðni,« sigur Páll. »Tó skal eg leggja afturat, at vit ikki eru serliga glaðir fyri, at

ein stórur handil nú kemur afturat. Einaferð má ein endi koma á, hvussu nógv fólk kann vera her.«

Jopo hevur roynt at hava tilbøð, ið hava víst seg at vera væl móttikin av kundunum. »Men ikki er kortini lætt at kappast við teir stóru um prísirnar,« heldur Páll Rasmussen.

hj.

Petur Olsen, Heiðabúðin í Saltangará:

Ringast fyri teir stóru sjálvar

»Nýggi handilin hjá Kvettinum kemur at liggja so mikið væl fyri, at hann helst fer at taka kundar frá honum stóru,« heldur Petur Olsen, ið hevur havt handil í áravís

»At Kvettið nú gongur við heilt álvarsligum ætlanum um at lata handil upp á Glyvrum, hevur leigað høli til endamálið og sett timburmenn í sving at gera klárt, fer neyvnan at hava tað heilt stóru ávirkanina á okkum smærru handlar her á leiðini,« sigur Petur Olsen, ið hevur havt og rikið handilin Heiðabúðina í Saltangará

í áravís.

Petur sigur, at tá Rúnar komu av fyrstantið við handli sínum í Saltangará, merktu tey eitt sindur til tað. »Síðani kom Keypsamtøkan eisini við einum handli her inni, men nú haldi eg ikki, at vit merkja so nógv til tað meira, og eg rokni heldur ikki við, at tað fara at verða vit, ið fara at merkja so nógv til, at ein

stórur handil nú ger seg til at koma afturat her inni á Skálafjørðinum,« sigur hann.

Fer at liggja væl fyri

»Orsøkin til, at eg serliga vænti, at hinir stóru fara at merkja meira til, at ein stórur kemur afturat, er at hølini, Kvettið hevur leigað sær, liggja so mikið innarlaga á Glyvrum, at

teir helst fáa fatur á nógvum av teimum kundunum aðrastaðni úr oynni, ið annars ætlaðu sær longur út til handils,« sigur Petur. »Hesir kundar koma helst ikki longur út enn á Glyvra, so tí er tað spurningurin um tað ikki er verri fyri handlar aðrastaðni í oynni eisini, ið tí koma at missa sínar kundar har, heldur enn at vit gera tað.«

Tað hevur nevniliga víst seg, at nógvir av kundunum hjá teimum stóru handlunum við Skálafjørðinum koma av hinari síðuni á Skálafjørðinum, innan úr Gøtu, Leirvík og Fuglafirði og eisini úr bygdunum norðanfyr.

»Men sjálvandi fer tað altíð at raka okkum meira ella minni, at ein nýggjur handil kemur afturat, men neyvnan man tað fara at vera tað heilt stóra kortini,« heldur Petur Olsen at enda.

hj.

Skendskur móti ungari kioskgentu

Ein maður um 40 ára aldur gjørdi seg leygardagin inná eina unga gentu í eini kiosk í eysturbýnum í Havn

»Hetta er ikki fyrstu ferð, at sami maður er komin inn á gólvioð her fyri – eftir øllum at døma – bert at órógva og vera skendskur.«

Orðini eigur leiðarin av eini kiosk í eysturbýnum í Havn. Leygardagin var umræddi maður – ið er um 40 ára aldur – komin inn í kioskina, har hann við sera skendskum vendingum kallaði ta 17 ára gomlu kioskgentuna fyri bæði líkt og ólíkt.

Av ótta fyri, at orðini skuldu verða skift út við tí, ið verri er, tordi gentan einki at gera, men løtu seinni rýmdi maðurin á dyr – helst tí at tað visti seg, at eisini onkur kundi var inni í kioskini, tá ið hetta hendi.

Blakaður á dyr

»Mær varð sjálvsagt fortalt um hendingsina, og tá maðurin longu aftur mánadagin kom inn á gólvioð aftur, varð eg noyddur at blaka hann á dyr,« sigur leiðarin fyri kioskini. »Tað

er hóast alt eitt mark fyri, hvussu nógv bæði kundar okkara og tey, ið arbeiða her, kunnu tola at fáa oman yvir seg frá einum slíkum persóni, ið vit eisini ofta hava havt inni her áður – júst í somu ørindum.«

Enn ikki meldað

Attann umleið 40 ára gamli maðurin dagin fyri var blakaður á dyr í kioskini, forðaði honum tó ikki at koma inn aftur týsdagin. Tá vildi hann hava at víta frá tí gentuni, ið tá stóð í kioskini, um hin gentan hevði sagt nakað ella hevði 'slatrað'.

Kioskleiðarin sigur við Tíðindablaðið Sosialin, at tey enn ikki hava meldað mannin fyri slíkan atburð, men at tolið eftirhondini er um vera uppi.

»Í øllum førum er tað meira enn nógv fyri, at ein ikki kann sleppa at røkja sitt arbeiði í friði og náðum fyri slíkum ótanga.«

hj.

WP er eisini...

...ALTÍÐ EITT RIMMAR BRÚKT BILATILBOÐ!

pf. wenzel petersen, tlf. 13873